

ANON [4.6.06 - 23:57]

MAGORNOT [15.5.06 - 16:04] : No o to právě jde, když to dělá tak proč to dělá, nic není samo sebou čtl jsem nedávno příšernou slátaninu jak se z ničeho vydělila 1ka atd. (vitaliho množina) ale nikde nebylo řečeno proč by to dělala :-), stejně tak mas problém kde vzít "úložný prostor" když já něco simuluju žere to paměť počítače, co žerou tvoje balicky ? proste i když řekneš že se tvoří sami sebou tak někde musí bejt uložen ten pamatovák !

MAGORNOT [15.5.06 - 16:04] (a modře moje reakce) : No o to právě jde, když to dělá tak proč to dělá, Když příroda-vesmír dělá vlnobalíčkování svých dimenzí, aby udělala-vyrobila hmotové elementy, tak proč to dělá já sice přesně nevím, ale mám na to svou domněnku-vysvětlení tuto : Už jsem tuto otázku debatoval před několika měsíci, tuším v listopadu 2005, zde se Srnkou. Říkal jsem myšlenku-vizi stavby vesmíru „směrem k nule“. A tak jsme došli k popisu vesmíru před Velkým Třeskem a tam dál směrem „k nule“ pomocí střídání symetrií s asymetriemi tj. ke snižování počtu dimenzí obou veličin tj. délky i času. Já obhajuji děje ve vesmíru na základě zákona-principu-pravidlu střídání symetrií s asymetriemi. Při tomto principu lze vesmír uvažovat směrem k té „nule“ jako „ubývání dimenzí“ takto : Těsně před Třeskem byla symetrie dimenzí veličin

$x^3/t^3 = x^3/t^3$, což se dá pomocí znaku pro rychlost psát jako $c \cdot c \cdot c = c \cdot c \cdot c$ (časoprostor o 3+3 dimenzích)...respektive se to dá psát $c \cdot c \cdot c = (k.w) \cdot (K.u) \cdot (k.v)$. Pak jeden součinitel ubude (=) nechci to sem matematicky psát, protože lidi jsou zlí, nadávají autorům, a namísto myšlenky se chytanou vady zápisu a zabíjejí myšlenku pomocí vady zápisu na místo toho, aby opravili tu vadu. Prostě návrh na ubývání dimenzí už zde byl napsán. Lze ho najít. (=) Ubývání se děje pomocí střídání symetrií s asymetriemi až se dojde ke „skorozačátku“, kdy vesmír je totožný s monostavem „A“, jako se sólo veličinou-veličinou. Veličina „A“ – čas totožný s délkou, co se směrem „od nuly“ ke Třesku bude štěpit na dvě veličiny – na délku a čas ...atd., tedy veličina je něco jako „být či nebýt“, jako „jsoucnost a nejsoucnost“, jako existenčně totožné s neexistenčnem – je to sólo stav. Pak já vysvětloval svou vizi, že „někdo“ stanovil pro vznik-realizaci vesmíru a jeho existenci a jeho proměny existenci filozofickou rovnicí : „**A**“ **stav artefaktu** (což bude veličina z ní pak dvě veličiny délka a čas a z nich pak hmota a její statistické podoby pomocí vlnových funkcí – střídání symetrií s asymetriemi) **krát „Z“-zákon-pravidlo** (jakožto podmínka realizace změn tj. právě to pravidlo střídání symetrií s asymetriemi) = „**V**“ – **vesmír** existující, proměnný, reálný...Čili : „**A**“ **x** „**Z**“ = „**V**“. To tedy je odpověď na otázku „proč to vesmír dělá“ : on „nejdříve“ vesmír neexistoval totožně existoval = stav rovnováhy dvou možností. Pak se realizovala změna do asymetrie, tedy výběr jedné z nich : buď existenčně anebo neexistenčně. Ať vybereš kteroukoliv z těchto možností, můžeš jí nazvat existenčně.... a ... a pak už to střídání symetrií s asymetriemi jede samo (!) (jako pííí v kalkulačce). Proč to vesmír dělá ?, protože nejdříve „to nedělal“ (!) a stav „nedělání“ musel být vystřídán asymetrickým stavem „děláním“. Proč to tak je ?

Protože už „bylo“ věčné Nic a bylo vystřídáno „na chvíli“ jiným stavem Něcem-Existenčnem tj. změnou ...střídáním symetrií... vesmír není nikdy v rovnováze...Ve vesmíru neexistuje zákon zachování ničeho..., **pouze** platí zákony zachování např. energie, hybnosti a jiných **lokálně**...Globálně stále platí ve vesmíru $1 = 2$ tj. $10^{5500} = 10^{5500} + 1$... a tato *rovná se a nerovná se* se stále střídají a střídají...Z toho titulu také i běží čas (je to nejednotkový poměr dimenze délkové s dimenzí časovou $v < c$). Tímto jevem, že „běží-odvíjí se čas“, se i proměňuje, může proměňovat hmota...furt a furt **nic není samo sebou**, samo sebou není nic až na jedno „počáteční“ „něco“ = stav sólo, stav mono, stav asymetrický...ano – tento stav sólo-monostav není v rovnováze a ten se počne měnit, ovšem asi za předpokladu že „vznikne“ zákon o proměně, první zákon. Možná ani ten zákon nemusí vznikat, neb je už zabudován v té nerovnováze „mono-stavu“ „A“ na úúúplném počátku. Další zákony také vznikají rekrutují se a přibývají. Jak jsem řekl : po Třesku neexistoval např. zákon o slučování zásad s kyselinami na sůl. Nemohl existovat neb vesmír ještě nebyl v posloupnosti vývoje, výroby stavů tak daleko. Tak, jak vesmír vyrábí postupně posloupnost stále složitějších hmotových struktur (vlnobalíčkováním), tak vesmír vytváří nové a nové zákony-pravidla k chování těch „klonových“

struktur. CO2 je klon, ... je to vlnobalíček o už neměnné struktuře „vlnosbalení“. Pokud ho rozbalíme, dostaneme komponenty-klony, to jo, ale opět komponenty „nefraktální“ tj. takové, které už byly ve stavech „vybraných“, jistým klonem = např. uhlík. Takže možná v CERNech srážkami částic vyrábíme a) jednak stavy vlnových funkcí už jako „klonové stavy“, anebo b) vyrábíme „střepey-fraktály vlnových funkcí“ a to pak jsou ty *jet*... bombardováním elementů hmotových v urychlovačích se nemusí „vyrábět“ jen a jen „ucelené klony“- vlnobalíky, co reprezentují přesně nějakou částici, ale i střepey co nejsou částicemi – mohou to být jen „nějaké“ vlny...vlny jako pole atd. ... četl jsem nedávno příšernou slátaninu jak se z něčeho vydělila lka atd. (vitaliho množina) ale nikde nebylo řečeno proč by to dělala :-), stejně tak mas problém kde vzít "úložný prostor" Nevím co to je, co tím myslíš a tak to nekomentuji Aha, máš na mysli „prostor pro ty moje balicky“, ... moje balíčky si můžeš představovat ledasjak, to je fakt, ale rozhodně nejsou vyrobeny jen z délkových dimenzí jejich kompakfikacemi jako to dělají strunoví realizátoři vesmíru. Moje vlnobalíčky jsou „propleteniny“ dimenzí délkových a i časových ...do multishluků. Pokud si představíš bizarní vřící Higgsův časoprostor na Planckových škálách, tak tam když se takové prostředí „lokálně zavine-zvlnobalíčkuje“, tak to už se tím vyrábí stav-hmota. Nevím co je na tom tak strašně nepředstavitelného, když : Když jak jsem to už mnohokrát popisoval (=) se koukneš na své dlaně, tak jsou P R A Z D N É...a přesto ti jako „makropozorovateli připadají plně-hmotné. Budeš-li se do dlaní dívat pod mikroskopem, uvidíš tam atom vodíku a ten je prázdný z 99,85% svého objemu...; když si zvětšíš vodík na průměr fotbalového hřiště, tak proton je na hřišti ten fotbalový míč a elektron je v autu kulička jako třešně...vše ostatní je ...je...je prázdný časoprostor. Když se koukneš do „plného“ protonu, tak tam pod dalším zvětšením 10^5 uvidíš prázdný časoprostor, neb kdesi v koutku se choulí tři kvarky a...a když se koukneš do těch kvarků... ? ? ? ..., bude tam opět prázdný časoprostor, bizarně zvlněný... Takže tvé dlaně, co jimi tleskáš v divadle, jsou hmota anebo „prázdná“ ?..., jsou časoprostor „z blízka“ a „z dálky“ jsou *plná hmota*. Je to podobné ploše a . $a = b + b$ tj. čtverci a k němu dvou vektorů ze středu čtverce kolmo do obou poloprostorů. Proto pozorovatel „nad Vesmírem“ vidí dovnitř „kouli“ plnou hmoty, je to samá hmota...kvark vidí směrem ke galaxiím, že jsou od něho nepředstavitelně daleko a že je vesmír skoroprázdný.... Hmota, to je vlnobalíček z délky a času...realizovaná multidimenzionálním kompakfikováním-svinováváním dimenzí i časových i délkových... když já něco simuluju žere to paměť počítače, vesmír také : aby se proměňoval podle „nařízení“ zákona o střídání symetrií, musí realizovat nejednotkové poměry dimenzí... a z důvodů nejednotkových poměrů „se zrodí“ tok času jedním směrem. A tok času je důvodem (i důkazem možnosti) vzniku – realizace svinovávání dimenzí opět pomocí střídání symetrií dimenzí s nesymetriemi a jejich vzájemné stavy...Hmota se realizuje (do fotonů) po Třesku tím, že „se spustil tok času“ (a fotony se pak zesložitějí dalším vlnobalíčkováním na složitější částice...ale né všechny fotony...a ... a to už je jiný výklad (=) co žerou tvoje balicky ? Vlnobalíčky jsou stavy, vzájemné stavy určitého počtu dimenzí délkových a počtu dimenzí časových podle nějakého matematického vyjádření a...a určitý stav (matematicky popsateľný) si příroda „vybere“ a udělá z něj *neměnný klon* – a to bude/je nějaká ta daná elementární částice...Takže částice „nic“ nežere, (respektive „žere“ proměny svých stavů podle zákona), ale musí se chovat v prostředí, (v časoprostoru), musí se proměňovat, vázat se, rozvazovat se ...atd. atd. A to dle zákona o střídání symetrií prostě i když řekneš že se tvoří sami sebou tak někde musí bejt uložen ten pamatovák ! Ano, je uložen, např. v DNA. Anebo i ten křemen-kámen je chemickou sloučeninou – klonem = což je ten „pamatovák“. „Pamatovák“ je „vybraný stav vlnobalíčku“, něco zvláštního, protože vzniká v posloupnosti „odvíjení pííí“ **jako** „zastávka na čísle“ v nekonečné posloupnosti toků čísel v pííí. Po třesku vznikne první asymetrie stavů...podle nějakého pravidla. To se musí objevit. (podle mě je to pravidlo paraboly tj. $A \cdot A = B + B$...což je i pravidlo gravitace) ...a pak příroda „jede“ ve střídání stavů dimenzí a jejich poměrů tak (jako „jede“ na kalkulačce odvíjení čísla píííí), že se na některém stavu odvíjení „zastaví“ a tento stav je „volen“ – např. pro foton. Pak rozvoj pííí jede dál...a zase se stavy dimenzí „nabízejí“ a někde se na určitém „čísle“ zastaví – to je pak třeba elektron...atd. A pak až máme takových několik „vybraných“ stavů-vlnobalíčků, (elementárních částic těsně po Třesku), tak ty se stanou „klonmi“. Čili vždy takový přesný poměr vln-vlnoshluku dimenzí času i délky (je to „klon-stav“) je to vybraný stav ...a když už máme více takových klon-stavů, tak posloupnost „výroby“ dalších klonů „artefaktů hmotových“ se děje, se už začíná dít pod podmínkami (!) (podmínky jsou *zákony*) tj. výběr stavů je „v mantinelech“ ..., Takže po Třesku se rodí vedle hmotových elementů i zákony, posloupnost zákonů, pro to „co se smí a co ne“ s těmi již nagerovanými klony dělat...Ona posloupnost stavů-elementů hmotových začíná růst-přibývat

a souběžně s tím roste-přibývá i posloupnost zákonů, které je dál řídí a řídí se i ony samy sebou. První počáteční zákon (asi ten o parabole jakožto gravitaci) o střídání symetrií s asymetriemi je také „zákon-klonem“ a nesmí být dalšími vzniklými zákony porušován-zničen, mařen...Realizuje se výběr zákonů podle hotových hmotových vlnobalíčků, a už i hotových vztahů vlnobalíčků navzájem. Vesmír se realizuje do posloupnosti kombinačních stavů veličin i posloupnosti stavů zákonů-pravidel, realizuje se v omezených volbách tj. v mantinelech dovolenosti-přípustnosti.
“Pamatovák“ končí v DNA ...je tam uloženo vše od Třesku. (krom sloučenin, které vynalezl už jen sám člověk, jako je většina léků co příroda sama „ještě“ nevygenerovala)